

Interparlementaire Unie
Belgische Groep

Verslag van de 150^e Assemblee van de Interparlementaire Unie (Tasjkent, 5-9 april 2025)

Algemeen debat over parlementaire actie voor sociale ontwikkeling en rechtvaardigheid

De heer Peter De Roover, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers en leider van de delegatie van de Belgische Groep van de IPU, hield volgende toespraak tijdens het algemeen debat:

“Geachte collega's,

Het is mij een eer om u hier vandaag in dit prachtige land toe te spreken als lid van de Belgische delegatie. We zijn hier bijeen om te discussiëren over sociale ontwikkeling en rechtvaardigheid. Belangrijke en rechtvaardige principes die essentieel zijn voor het welzijn van onze samenlevingen. Maar in ons streven naar vooruitgang moeten we niet de illusie koesteren dat alleen de overheid de wereld van de ene op de andere dag kan of moet veranderen.

De moderne visie op sociale ontwikkeling, zoals uiteengezet in de Verklaring van Kopenhagen en de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen, stelt ambitieuze doelen. Hoewel deze doelen bewonderenswaardig zijn, moeten we de grenzen van overheidsoptreden erkennen evenals de gevaren van te ver gaan en de onbedoelde gevolgen van goed bedoeld maar gebrekkig beleid.

We kunnen het feit niet negeren dat veel beleidsmaatregelen uit het verleden, die bedoeld waren om goed te doen, in plaats daarvan afhankelijkheid hebben gecreëerd, initiatief hebben ontmoedigd en het sociale weefsel hebben verzwakt dat ze juist wilden versterken.

Ik moet toegeven dat ik vaak verbaasd was toen ik de conceptnota las. Daarin staat dat de welvaartsstaten worden verzwakt. De realiteit in veel westerse landen, zoals België, vertelt een ander verhaal. Het aandeel van de overheid in het BBP - ver boven de 50% in België - toont aan dat de aanwezigheid van de staat in ons leven nog nooit zo groot is geweest. Ondanks deze enorme uitgaven zien we een afnemend rendement en groeiende uitdagingen: stijgende schulden, overbelaste openbare diensten, criminaliteit in de straten van onze grote steden en een economische omgeving die ondernemerschap en zelfredzaamheid ontmoedigt. In plaats van regeringen die zich terugtrekken, zijn we getuige van een groeiende afhankelijkheid waarvan het de vraag is of die duurzaam of wenselijk is.

De conceptnota is ook bijzonder kritisch over vrijhandel en liberalisering van de economie. Ze hebben zeker hun nadelen, niets is perfect, maar over het algemeen hebben ze veel rijkdom gecreëerd en miljoenen en miljoenen mensen uit de armoede gehaald. De geschiedenis van de 20ste eeuw leert ons dat gecentraliseerde planeconomieën alleen maar tot mislukkingen leiden.

Ook op het gebied van sociale integratie moeten we op onze hoede zijn voor benaderingen die eerder verdelen dan verenigen. Het beleid moet gericht zijn op gelijke kansen, niet op gelijke resultaten.

Natuurlijk heeft de overheid een rol te spelen. Er is een plaats voor vangnetten voor mensen die het moeilijk hebben, voor overheidsinvesteringen, voor het garanderen van een gelijk speelveld. Maar er is ook een punt waarop overheidsinterventie eerder een belemmering dan een hulp kan worden.

Vaste Commissie voor Democratie en Mensenrechten: illegale internationale adopties

Tijdens de vergadering van 7 april 2025 hield de Vaste Commissie voor Democratie en Mensenrechten een hoorzitting met experts over het thema "Illegale interlandelijke adopties: erkennen en voorkomen van mensenrechtenschendingen". Samen met collega's uit Argentinië en Indië is *de heer Michel De Maegd (MR, Kamer)* co-rapporteur van een resolutie over dit thema die tijdens de volgende Assemblée zal worden besproken.

Er kwam een breed scala aan bijdragen van deskundigen en parlementsleden aan bod. Zo waren er zowel academische inzichten als getuigenissen van slachtoffers en beleidsvoorstellen vanuit nationale parlementen.

Professor Olivier de Frouville, lid van het Comité voor Gedwongen Verdwijningen van de VN, schetste de historische en juridische context van het thema. Hij benadrukte dat interlandelijke adoptie na de Tweede Wereldoorlog op grote schaal werd toegepast en vooral in de jaren 2000 zijn hoogtepunt kende. Pas sinds 2010 begonnen geadopteerden grootschalig illegale praktijken te ontdekken, waaronder fraude, valse documenten, en zelfs gedwongen verdwijningen van kinderen. In landen als Zwitserland, Nederland en Zuid-Korea zijn inmiddels waarheidscommissies en overheidsstudies uitgevoerd, maar in Frankrijk, zo stelde hij, is het proces ondanks aanbevelingen nog niet afgerond.

De heer de Frouville wees op de juridische fundamenteën zoals het Verdrag inzake de rechten van het kind van de VN (artikel 21) en het Verdrag van Den Haag, die duidelijke normen bepalen inzake subsidiariteit, geïnformeerde toestemming en het verbod op financiële motieven bij adoptie. Hij stelde dat illegale adoptie vaak samenvalt met mensenhandel en gedwongen verdwijningen, en pleitte voor structurele maatregelen zoals de oprichting van DNA-databanken, waarheidscommissies, het recht op herstel voor slachtoffers en het niet toepassen van verjaringstermijnen op dit type misdrijf.

Verder was er de indringende getuigenis van *mevrouw Coline Fanon*, een in België geadopteerde dame van Guatemalteekse afkomst. Ze ontdekte in 2017 dat haar adoptie in 1987 via valse documenten was gebeurd, en dat ze in haar geboorteland officieel nooit als geadopteerd werd geregistreerd. Ze werd vlak na haar geboorte ontvoerd, elf maanden opgesloten en vervolgens verkocht onder het mom van adoptie. Haar adoptieouders waren hiervan totaal niet op de hoogte. Uiteindelijk vond ze haar biologische familie in Guatemala, die haar jarenlang als vermist/overleden had beschouwd.

Mevrouw Fanon richtte de organisatie “*Racines Perdues*” op, die actief is in meerdere landen en betrokken wordt bij internationale samenwerking, waaronder met VN-organen en de Haagse Conferentie. Ze sprak over het diepe trauma bij geadopteerden, hun verlies van identiteit, gebrek aan medische achtergrondinformatie en het verhoogde risico op psychisch leed en zelfs zelfdoding. Haar oproep tot internationale samenwerking en concrete actie werd breed gedeeld in de commissie. België, meldde ze, erkende in 2024 officieel het bestaan van illegale internationaal adopties en startte een federaal onderzoek.

De heer Ijumba (UNICEF, Oezbekistan) gaf een bredere visie vanuit institutioneel perspectief. Hij wees erop dat niet alle interlandelijke adopties problematisch zijn, maar dat zonder een stevig wettelijk kader het risico op misbruik aanzienlijk is. Hij benadrukte het principe van subsidiariteit, waarbij familieopvang en pleegzorg altijd voorrang moeten krijgen op internationale adoptie. Hij riep parlementsleden op om toezicht te houden op het adoptieproces en om sociale beschermingssystemen te versterken zodat gezinnen niet uit armoede hun kinderen afstaan.

De heer Michel De Maegd (Kamer, MR), co-rapporteur van de ontwerp-resolutie die de IPU over het thema zal opstellen, gaf toelichting bij de hervormingen die België na parlementaire hoorzittingen heeft doorgevoerd. Hij noemde onder meer de erkenning van illegale adoptie als mensenhandel, de opheffing van verjaring voor adoptiefraude, en het openstellen van archieven voor slachtoffers. Ook werd het eenvoudiger gemaakt om namen te wijzigen en psychologische ondersteuning werd gratis ter beschikking gesteld. De heer De Maegd benadrukte dat de resolutie een krachtig signaal moet geven: illegale adoptie is een mensenrechtenschending, slachtoffers moeten toegang krijgen tot waarheidsvinding en herstel en landen moeten samenwerken.

De heer Sasmit Patra (India), eveneens co-rapporteur, verwees in zijn tussenkomst expliciet naar de getuigenis van mevrouw Fanon en riep op om niet enkel met het hoofd maar ook met het hart te luisteren naar slachtoffers. Hij benadrukte dat de resolutie slechts een eerste stap is en dat de werkelijke kracht in de implementatie door parlementen wereldwijd ligt.

Een Nederlands parlamentslid deelde mee dat haar land de interlandelijke adoptie tegen 2030 volledig zal beëindigen, mede op basis van een overheidsrapport dat ernstige tekortkomingen vaststelde in de adoptiepraktijken van de afgelopen decennia. Een parlamentslid uit Roemenië gaf aan dat sinds 2001 interlandelijke adoptie in haar land enkel nog toegestaan in uitzonderlijke familiegerelateerde situaties. Parlementsleden uit Cyprus, Slovenië, Zuid-Afrika en India verwezen naar wetgevende initiatieven die transparantie, archieftoegang en financiële regulering rond adoptie versterken.

Een Oekraïens parlamentslid wees erop dat duizenden Oekraïense kinderen illegaal naar Rusland zijn gedeporteerd en daar geadopteerd, wat volgens haar elementen bevat van oorlogsmisdaden en culturele genocide. Haar oproep om adoptie als oorlogsinstrument te veroordelen vond brede steun.

Tot slot pleitten parlementsleden uit Australië, Egypte, Denemarken en Pakistan voor een cultuurverandering rond adoptie, meer internationale gegevensdeling en samenwerking met organisaties zoals INTERPOL en UNICEF.

Resolutie over de rol van parlementen in het bevorderen van een tweestatenoplossing in Palestina

De belangrijkste uitkomst van de Assemblee was waarschijnlijk de goedkeuring van de resolutie over de tweestatenoplossing in Israël en Palestina. Na een amendementenslag van twee-drie dagen was er een tekst tot stand gekomen in de vaste commissie voor Vrede en Internationale Veiligheid die niet verteerbaar was voor de landen van de Westerse geopolitieke groep (de “Twaalf Plus”). Dit had overigens perfect vermeden kunnen worden indien er meer landen van de geopolitieke groep van de Westerse landen aanwezig waren geweest in commissie. Voor de Belgische Groep waren *de dames Maaïke De Vreese (Kamer, N-VA) en Annick Lambrecht (Kamer, Vooruit)* evenwel constant aanwezig.

Op het moment dat de aangenomen tekst moest worden goedgekeurd was de Twaalf Plus Groep gelukkig wel massaal aanwezig. De voorzitter van de Palestijnse delegatie vertoonde het leiderschap om een opening te maken voor een terugkeer richting de oorspronkelijke tekst. Die tekst was een - uiteraard vaag- compromis tussen de co-rapporteurs van de zes geopolitieke groepen. Mede onder impuls van *de voorzitter van de Belgische Groep, de heer Andries Gryffroy*, werd er uiteindelijk overeengekomen om volledig terug te keren naar de oorspronkelijke tekst.

Dit was ongetwijfeld het hoogst haalbare en het feit dat er een tekst werd aangenomen is hoe dan ook een vooruitgang tegenover de voorbije jaren, zeker nadat er twee dagen voordien opnieuw geen tweederdemeerderheid was gehaald in de Assemblee voor een urgentiepunt omtrent de situatie in Israël en Palestina (en andere voorstellen).

De resolutie bevestigt eerdere VN- en IPU-resoluties die een vreedzame tweestatenoplossing bepleiten, gebaseerd op de grenzen van 1967. Ze erkent de verergering van het conflict sinds 7 oktober 2023, met zware humanitaire gevolgen, dodelijke slachtoffers, gijzelingen, en beperkte toegang tot basisvoorzieningen in Gaza. De resolutie stelt dat het conflict mondiale impact heeft en de internationale samenwerking en vrede ondermijnt.

Belangrijke uitgangspunten zijn de herbevestiging van het recht op Palestijnse zelfbeschikking en soevereiniteit, de veroordeling van illegale nederzettingen, terrorisme en het gebruik van uithongering als oorlogsmiddel. De naleving van het internationaal recht en het respect voor de mensenrechten wordt benadrukt.

Parlementen wereldwijd worden gevraagd te doen wat ze kunnen voor:

1. een dringend staakt-het-vuren in Gaza en de opheffing van de blokkade om vrije doorgang van goederen, hulpverlening en de vrijlating van gijzelaars mogelijk te maken;
2. de bescherming van burgers, met speciale aandacht voor kinderen, vrouwen, ouderen en mensen met een beperking;
3. versterkte parlementaire controle op wapenexport en naleving van mensenrechten.
4. initiatieven ter bevordering van de tweestatenoplossing, inclusief de erkenning van zowel Israël als Palestina;
5. de erkenning van Palestina als volwaardig lidstaat van de VN;
6. parlementaire diplomatie ter bevordering van dialoog en samenwerking tussen Israëlische en Palestijnse parlementsleden;
7. steun voor vrije en eerlijke verkiezingen in Palestina en monitoring van politieke ontwikkelingen in beide staten.
8. capaciteitsopbouw voor parlementen via IPU-hulp en internationale samenwerking;
9. de bevordering van gendergelijkheid, vredeseducatie, jongerenparticipatie en interculturele dialoog;
10. gezamenlijke veiligheid als voorwaarde voor duurzame vrede.
11. de oprichting van een Strategische Taskforce voor het Midden-Oosten binnen de IPU om de voortgang te monitoren en dialoog te ondersteunen.

Resolutie over parlementaire strategieën voor het verzachten van de langdurige impact van conflicten op duurzame ontwikkeling

De vaste commissie voor Duurzame Ontwikkeling nam een resolutie aan waarin benadrukt wordt dat vrede en duurzame ontwikkeling onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Conflicten – met name gewapende conflicten – ondermijnen de Duurzame Ontwikkelingsdoelstellingen (SDG's) en hebben langdurige gevolgen voor mens, milieu en infrastructuur. Ze veroorzaken onder andere armoede, honger, ontheemding en de vernietiging van scholen, ziekenhuizen en energievoorzieningen.

Het was vooral *de heer Vincent Blondel (Les Engagés)*, voorzitter van de Senaat, die aan de werkzaamheden in deze commissie deelnam.

De resolutie heeft onder meer volgende uitgangspunten:

- er is geen duurzame ontwikkeling zonder vrede en er is geen vrede zonder duurzame ontwikkeling;
- er is een gebrek aan internationale juridische kaders om milieuschade door oorlogen aan te pakken;
- parlementen spelen een sleutelrol in conflictpreventie, goed bestuur, de bescherming van de mensenrechten en gendergelijkheid;
- er is dringend nood aan hervorming van mondiale instellingen, waaronder de VN-Veiligheidsraad, om rechtvaardigheid en efficiëntie te garanderen.

Parlementen wereldwijd worden onder meer opgeroepen:

1. de naleving van het VN-Handvest en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens te bevorderen;
2. de democratie, milieurechten en de gelijke participatie van alle bevolkingsgroepen te stimuleren;
3. In te zetten op dialoog en vreedzame conflictoplossing;
4. humanitaire hulp en basisdiensten in conflictgebieden te ondersteunen;
5. de parlementaire controle op het beleid inzake vrede en veiligheid te versterken;
6. samen te werken met maatschappelijke organisaties en internationale instellingen;
7. klimaatmaatregelen en duurzame hulp in herstelstrategieën te integreren;
8. bewustwording rond vrede, mensenrechten en milieubescherming te ondersteunen;
9. juridische kaders tegen milieuschade bij gewapende conflicten te bevorderen;
10. een eerlijke verdeling van middelen en een inclusieve wederopbouw te verzekeren;
11. toezicht te houden op de veiligheidssector en op transparantie en verantwoordingsplicht.
12. te garanderen dat mensenrechten en milieuaspecten prioritair zijn in het kader van wederopbouw en vredesprocessen.

Taskforce Oekraïne

Mevrouw Stephanie D'Hose (Senaat, Open VLD) zat de Taskforce voor omdat de voorzitter, de heer Ali Al Nuaimi (Verenigde Arabische Emiraten), niet kon aanwezig zijn. Zij bracht verslag uit in de Twaalf Plus Groep, de geopolitieke groep van 47 landen waartoe België behoort. Mevrouw D'Hose vertegenwoordigt deze groep in de Taskforce samen met de heer Angelo Farrugio, voorzitter van het parlement van Malta. Hierbij de tekst van het verslag:

“ Het zal u niet verbazen als ik zeg dat de wereld op zijn kop is gezet sinds de laatste vergadering van de taskforce in Genève. Dit heeft in de eerste plaats gevolgen voor Oekraïne, maar ook voor het werk van de taskforce zelf.

Wat betreft de inhoud van de vergadering werden de Oekraïense en Russische delegaties gehoord over drie punten:

- 1 - Gezinsherenigingen ondersteunen
- 2 - Narratieven de-escaleren en nucleaire veiligheid bevorderen
- 3 - Heruitvinden/herpositioneren van de rol van de taskforce binnen deze snel veranderende internationale geopolitieke context

Zoals u weet richt de Taskforce zich voornamelijk op het probleem van de ontvoerde kinderen, zoals ik al eerder heb uitgelegd aan de Twaalf Plus-leden bij verschillende gelegenheden. Het is een probleem dat mij ten zeerste verontrust en waarover ik een resolutie heb ingediend die in de Belgische Senaat werd goedgekeurd.

U weet ook dat de taskforce onder de waterlijn probeert te werken, discreet en stil. We hebben het hier over gevallen van kinderen in zeer moeilijke situaties, dus ik kan niet ingaan op de details van de verschillende gevallen. Ik hoop dat u dat begrijpt.

Van Oekraïense kant is er een veel grotere bereidheid om nieuwe zaken voor te stellen om de impasse rond de dossiers van ontvoerde kinderen te doorbreken dan langs Russische. Desondanks ben ik ervan overtuigd dat we de komende maanden een doorbraak zouden kunnen bereiken.

De Oekraïense delegatie bleef echter sceptisch over de positie van de Russen, waarvan ze vrezen dat ze elke poging zullen saboteren om de terugkeer van ontvoerde Oekraïense kinderen te vergemakkelijken, zelfs in duidelijke gevallen,.

Verder verwees de Oekraïense delegatie naar de toespraak van de Oezbeekse president waarin hij de eerbiediging van het internationaal recht en het VN-Handvest benadrukte als twee belangrijke en cruciale fundamenteën van een duurzame en blijvende oplossing voor de oorlog. Zij zien een bijzondere rol weggelegd voor de IPU en haar taskforce om een kader te bieden dat gebaseerd is op het internationaal recht.

Om het momentum en de dynamiek binnen de taskforce te behouden, is de Oekraïense delegatie bereid om regelmatig bijeen te komen in Zwitserland.

De taskforce werkt niet alleen aan gezinshereniging, maar is soms ook een gesprekspartner. De Oekraïense delegatie heeft heel duidelijk aangegeven dat ze een onvoorwaardelijk staakt-het-vuren wil.

Last but not least heeft de Oekraïense delegatie de leden van de taskforce uitgenodigd om Oekraïne op korte tot middellange termijn te bezoeken.

De Russische delegatieleider herhaalde zijn scepsis over de toegevoegde waarde van de taskforce, aangezien deze een doublure vormt voor reeds bestaande platforms voor kinderen in een dergelijke situatie, met name het Internationale Rode Kruis of bemiddeling door Qatar.

Hij herhaalde ook zijn beweringen dat Oekraïne het probleem van de ontvoerde kinderen buiten proportie opblaast en dat het werkelijke aantal ontheemde Oekraïense kinderen veel kleiner is dan het aantal dat Oekraïne noemt (90.000).

De Russische delegatie was echter bereid haar standpunt te wijzigen in een van de vijf gevallen die eerder al door Oekraïne waren voorgelegd. In één specifiek geval eisen zij niet langer dat de vader van het kind naar Rusland zou gaan voor een DNA-test. De test zou in Oekraïne kunnen plaatsvinden en een derde instantie die beide partijen vertrouwen kan de documenten en het staal in Rusland afleveren voor verder onderzoek.

In een meer algemene beoordeling stelde de Russische delegatie botweg de toegevoegde waarde van de taskforce in vraag. Haar waarde is volgens hen de afgelopen drie jaar geleden sterk afgenomen omdat Rusland minder geïsoleerd is en meer structurele manieren heeft gevonden om met Oekraïne en andere landen te communiceren. De Russische delegatie verwees naar de onderhandelingen die plaatsvinden in Saudi-Arabië (vredesbesprekingen met de VS/Oekraïne), de Verenigde Arabische Emiraten (gevangenenruil) en Qatar (ontvoerde kinderen). Er vielen ook harde woorden over de IPU en vooral de Twaalf Plus die Rusland zouden negeren.

Inzake het nucleaire dossier maakte de Russische delegatie heel duidelijk dat ze bij hun nucleaire doctrine blijven. Dat is een groot verschil met de laatste bijeenkomst van de taskforce in Genève waar de delegatie wilde praten over een rode lijn die nooit overschreden zou worden. Het is duidelijk dat het narratief sinds de laatste bijeenkomst totaal is veranderd.

Tot slot ben ik opgelucht over de nog openstaande kwestie van de ontvoerde kinderen. Eindelijk tonen zowel Oekraïne als Rusland een duidelijke bereidheid om verder te gaan en een oplossing te vinden voor de slepende impasse. Dit element versterkt de rol en de toegevoegde waarde van de taskforce voor de komende tijd. Dat is het goede nieuws. Het slechte nieuws is dat we het gevoel hebben dat Rusland niet van plan is om andere zaken dan de ontvoerde kinderen te bespreken.

Verder liet de heer Ali Al Nuaimi, voorzitter van de Task Force, tegen het einde van de vergadering weten dat de Verenigde Arabische Emiraten bereid zijn een rol te spelen in de zaak van het ontvoerde kind waarvoor een DNA-test van de vader kan worden afgenomen door hem in zijn land uit te nodigen en het staal naar Rusland te sturen. Volgens de heer Al Nuaimi zou de komende maanden de huidige bevroren situatie tussen Rusland en Oekraïne fundamenteel kunnen veranderen door de onderhandelingen onder leiding van de Amerikaanse regering.

Wat mij terugbrengt bij het begin van mijn verslag: de wereld verandert elke dag, wat betekent dat de taskforce ook erg onvoorspelbaar is. Daarom denk ik dat we de taskforce de komende maanden opnieuw moeten evalueren. De taskforce heeft overigens ook afgesproken om de komende weken digitaal bijeen te komen. Ik dank u voor de mogelijkheid om verslag uit te brengen en voor het vertrouwen.”

Bilaterale ontmoeting met de voorzitter van de Nationale Assemblée van Vietnam

Namen deel aan de vergadering:

- de heer Trinh Man Tran, voorzitter van de Nationale Assemblée van Vietnam;
- de heer Peter De Roover (N-VA), voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers;
- de heer Vincent Blondel (Les Engagés), voorzitter van de Senaat;
- de heer Andries Gryffroy (N-VA), eerste ondervoorzitter van de Senaat;
- mevrouw Maaïke De Vreese (N-VA), volksvertegenwoordigster.

Volgende punten werden besproken:

- het recente Staatsbezoek van de Z.K.H Filip en H.K.H Mathilde van België;
- het MOU tussen het Vietnamese en Belgische Parlement en de *letter of intent* van september 2024: implementering en opvolging;
- een eventuele afschaffing van de visaplicht voor Belgische staatsburgers om de relaties met Vietnam nog te intensifiëren;
- de resolutie over *agent orange* die in de Kamer werd aangenomen, het verdere gevolg dat er aan wordt gegeven en de rol van Belgische bedrijven bij de sanering;
- de vergadering van de *Assemblée parlementaire de la Francophonie* in Cần Thơ in januari ;
- het VN-verdrag van 1982 over het zeerecht en de veiligheidssituatie in de Zuid-Chinese Zee;
- de *yellow card* voor de Vietnamese visserij vanwege de EU;

- het *EU-Vietnam Investment Protection Agreement* dat nog door de Brusselse Regering moet ondertekend worden (zodra die er is) en de mogelijkheden die het biedt in tijden van internationale handelstarieven.

Bilaterale ontmoeting met de heer Amir Ohana, voorzitter van de Knesset

Namen deel aan de ontmoeting:

- de heer Amir Ohana, voorzitter van de Knesset;
- de heer Peter De Roover (N-VA), voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers;
- de heer Vincent Blondel (Les Engagés), voorzitter van de Senaat;
- de heer Andries Gryffroy (N-VA), eerste ondervoorzitter van de Senaat;
- de heer Michel De Maegd (MR), volksvertegenwoordiger.

De heer Amir Ohana, voorzitter van de Knesset, legt uit dat de “circle of peace” aan het uitbreiden was voor de oorlog in Gaza. Hij hoopt dat dit opnieuw het geval kan zijn na de oorlog en wanneer de overblijvende 59 gijzelaars bevrijd zijn.

Hij is van mening dat Hamas moet vernietigd worden, ook al zal het allicht nooit tot op het laatste lid zijn. Er zijn volgens hem nog steeds neonazi's in de wereld maar enkel in Gaza zijn ze aan de macht. Met Hamas zal de cyclus van geweld nooit eindigen en zal er een tweede en een derde 7 oktober komen. Israël is echter op goede weg om dit te vermijden.

Hij verwijst naar de Oslo-akkoorden en andere vredesplannen maar op dit moment is hij zeer sceptisch over de intenties van Hamas en de tweestatenoplossing.

De heer Peter De Roover, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, begint met te zeggen dat Israël het recht heeft zich te verdedigen en dat er geen discussie kan zijn over de terugkeer van de

gijzelaars. Dit geldt ook voor het uitschakelen van Hamas. De aanslagen van 7 oktober tonen maar al te goed aan dat zij Israël als het kwaad beschouwen.

Daarom moeten er manieren gevonden worden om te bereiken wat we allemaal willen. De vraag is echter tegen welke prijs dit moet gebeuren. Hij verwijst hierbij naar het grote humanitaire probleem en de evolutie van de positie van Israël in de wereld. Hij denkt niet dat die positie sterker is geworden, ondanks de militaire successen.

De vijanden van Israël gebruiken de humanitaire impact om Israël in diskrediet te brengen. Er zijn heel wat vragen bij de humanitaire impact in de mondiale gemeenschap en dat is niet enkel bij extreem-links het geval.

De heer Ohana antwoordt dat de status van Israël sterk veranderd is, maar in positieve zin, ook al is dat misschien niet zo in België. Hij laat weten dat Israël historisch gezien het meest respect genoot in de wereld in 1967, na de Zesdaagse Oorlog. Na de aanslagen van 7 oktober ging de populariteit van Israël naar beneden. Als jonge politicus dacht hij nog dat antisemitisme iets van het verleden was dat aan het verdwijnen was. Hij had het echter fout want het antisemitisme neemt enorm toe.

Hij geeft aan dat zijn land sinds de militaire successen tegen terroristen weer meer vragen voor bezoeken krijgt. De landen in kwestie zeggen het niet openlijk maar laten binnenskamers weten dat ze willen dat Israël de terroristen vernietigt zodat er terug vrede kan zijn. Veel van die landen denken via Israël ook dichter bij de Verenigde Staten te komen.

De voorzitter legt uit dat Israël vecht omdat het geen keuze heeft en zal dit doen zolang het nodig is. Hij citeert hierbij Golda Meir : *“I prefer your condemnations to your condolences”*.

Hij wil ook nog kwijt dat Israël nooit burgers viseert, in tegenstelling tot Hamas. Als Israël Hamas zou kunnen scheiden van Palestina is de oorlog volgens hem na 24 tot 48 uur gedaan.

Ook hij betreurt de *collateral damage* ten zeerste maar er bestaat jammer genoeg geen historisch precedent waarbij er geen is en hij stelt (eerder retorisch) de vraag of Israël anders had kunnen handelen.

(N.B. De ontmoeting werd voortijdig beëindigd omdat de Israëlische delegatie een dringende afspraak had. Dit had voor gevolg dat de Belgische voorzitters en de andere parlementsleden niet meer konden reageren.)

Bilaterale ontmoeting met de heer Ahmed bin Salman Al Musallam, voorzitter van de Raad van volksvertegenwoordigers van Bahrein

Namen deel aan de vergadering:

- de heer Ahmed bin Salman Al Musallam, voorzitter van de Raad van volksvertegenwoordigers van Bahrein;
- de heer Peter De Roover (N-VA), voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers;
- de heer Vincent Blondel (Les Engagés), voorzitter van de Senaat;
- de heer Andries Gryffroy (N-VA), eerste ondervoorzitter van de Senaat;
- mevrouw Maaïke De Vreese (N-VA), volksvertegenwoordigster.

Volgende onderwerpen kwamen aan bod:

- het opschroeven van de bilaterale relaties;
- het gebrek aan een Belgische ambassade in Bahrein (de Belgische leden lichtten toe dat er ook maar één ambassade is voor alle Baltisch staten, voor Centraal-Azië,...);
- het tarievenbeleid van de Amerikaanse president, het risico op een handelsoorlog, de gevolgen ervan en mogelijke maatregelen en samenwerkingen om de impact te verzachten;
- de Belgische positie over het conflict in Palestina/Israël.

Bilaterale ontmoeting met de heer Shalva Papuashvili, voorzitter van het Parlement van Georgië

Namen deel aan de ontmoeting:

- de heer Shalva Papuashvili, voorzitter van het Parlement van Georgië;
- de heer Peter De Roover (N-VA), voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers;
- de heer Vincent Blondel (Les Engagés), voorzitter van de Senaat;
- de heer Andries Gryffroy (N-VA), eerste ondervoorzitter van de Senaat;
- de heer Michel De Maegd (MR), volksvertegenwoordiger;
- mevrouw Maaïke De Vreese (N-VA), volksvertegenwoordigster.

De heer Shalva Papuashvili, voorzitter van het Parlement van Georgië, begint met te zeggen dat hij de steun inzake de bezette gebieden in Georgië waardeert. De waarnemers zorgen voor een onpartijdige blik, hetgeen zeer belangrijk is want er vinden nog steeds incidenten plaats, zelfs ontvoeringen.

De heer Peter De Roover, voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers, antwoordt dat hij twee thema's zou willen aansnijden, waaronder ook de bezette gebieden waarover hij kort kan zijn. Het is namelijk evident dat Georgië recht heeft op volledige controle over zijn grondgebied. Verder wil hij het ook over de eerder moeizame gesprekken met de Europese Unie hebben en daarover de visie van de heer Papuashvili kennen.

De heer Papuashvili geeft toe dat er moeilijkheden zijn die ook te maken hebben met de oorlog in Oekraïne. Hij laat weten dat er een probleem is op het vlak van engagement. Acht maanden na de inval in 2008 werden de relaties tussen Rusland en de Verenigde Staten gereset door president Clinton en werd Georgië een beetje vergeten. Er werd gepleit voor strategisch afwachten en te focussen op economische ontwikkeling. Na de invasie van Oekraïne in 2022 moest plots het luchtruim worden gesloten, kwamen er sancties, moesten de grenzen met Rusland worden gesloten,...

De heer Papuashvili wijst erop dat Georgië geen lid is van de NAVO en niet zomaar kan meegaan in deze escalatie. Er worden geen sancties omzeild maar de sancties toepassen vereist wel de nodige garanties vanwege de Europese Unie. Hij vraagt zich luidop af of de EU veiligheids garanties of economische garanties gaat bieden en beantwoordt zelf de vraag negatief.

Hij had graag geweten hoe zijn land dit zou moeten accepteren en legt uit dat deze kwestie in het hart van het binnenlands politiek debat kwam te staan waarbij de belangrijkste zorgen van de regering vrede en veiligheid waren. Verder wil hij ook nog kwijt dat de resolutie van het Europees Parlement (resolutie 2025/2522(RSP) van 13 februari 2025) niet bepaald deuren opent...

De heer De Roover vraagt of hij het juist begrijpt dat dit alles vooral tegen de achtergrond van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne moet gezien worden.

De heer Papuashvili bevestigt dit en laat weten dat het een binnenlands zwart-wit-debat werd waarbij men voor of tegen Rusland is. Tegelijk verbindt men hier een waardendebat aan. Politieke partijen en ook non-profitorganisaties spreken van een keuze tussen de EU en Rusland. Wij hebben het over de keuze tussen oorlog en vrede.

Verder waren er allerlei politieke groeperingen actief in Georgië wat hem bij de laatste verkiezingen brengt. Hij wijst erop dat zijn partij 54% van de stemmen behaalde en dat de oppositie al twaalf jaar de resultaten van de verkiezingen niet erkent.

Een ander Georgisch parlamentslid wenst hieraan toe te voegen dat zeven leden van het Europees Parlement enorme druk uitoefenden op de waarnemers van ODIHR om niks positiefs te rapporteren over de verkiezingen. Hij is tevreden dat de voorzitter van de verkiezingswaarnemingen niet bezweken is onder die druk want anders zouden andere waarnemers hebben kunnen afzien van de zending.

De heer Papuashvili is van mening dat sommige waarnemers politiek belang hadden bij een andere uitslag van de verkiezingen omdat Georgië een Europees thema is geworden. Hij wenst te wijzen op de grote opkomst en op het feit dat niemand Russische inmenging in de verkiezingen of manipulatie ervan kon staven met bewijzen. Desondanks aanvaardt de oppositie de verkiezingsuitslag niet, saboteert ze het parlement en doet ze de mensen op straat komen waardoor ze zichzelf marginaliseert.

De heer Michel De Maegd (MR, Kamer) had graag geweten wat de perspectieven zijn om verder te gaan met de Europese Unie.

De heer Papuashvili antwoordt dat hij hoopt dat op het einde van de oorlog Georgië opnieuw strategisch belangrijk zal worden.

Een ander Georgisch parlamentslid legt uit dat de wet op de transparantie van NGO's uiteindelijk na zestig dagen door het parlement werd goedgekeurd en dat dit een probleem was voor het Europees Parlement. Volgens hem blokkeren Estland en Litouwen alles.

Hij wijst erop dat 80% van de Georgische bevolking voor toetreding tot de EU is. Heel wat van die mensen kozen dus ook voor zijn partij (*Georgian Dream*). Wanneer de EU echter druk uitoefent inzake zeer gevoelige materies zoals sancties tegen Rusland wordt het echter moeilijk.

Hij wenst ten slotte te benadrukken dat Georgië een van de beste track records heeft van de verschillende kandidaat-lidstaten. De heer Papuashvili beaamt dit en geeft aan dat Georgië ook al ver staat met de harmonisering van zijn wetgeving en over drie jaar 90% geharmoniseerde wetgeving zal halen.

Ontmoetingen met de Oezbeekse parlementsvoorzitters

De voorzitters van Kamer en Senaat ontmoeten ook elk hun respectieve Oezbeekse collega's, de heer Nuriddin Ismoilov (Oliy Majlis) en mevrouw Tanzila Norbaeva (Senaat).

Tijdens deze gesprekken kwamen onder meer de volgende thema's aan bod:

- de nieuwe Grondwet die in 2023 werd aangenomen in Oezbekistan, met bijkomende nadruk op mensenrechten en waarden;
- het nieuwe verkiezingssysteem, waardoor nu de helft van de parlementsleden volgens het "first past the post"-systeem verkozen wordt en de andere helft via een proportioneel systeem;
- de overgang van een volwaardig tweekamerstelsel naar een beperktere Senaat in Oezbekistan waarbij zoals in België de nationale begroting nu enkel nog door de *lower chamber* moet worden aangenomen;
- de lokale hervormingen in Oezbekistan: vroeger waren de lokale leiders onverkozen gouverneurs, nu worden de lokale leiders ook verkozen;

- een andere nieuwigheid in het verkiezingssysteem is dat er twee extra instellingen zijn die nieuwe wetgeving kunnen initiëren (wat niet hetzelfde is als maken): de Senaat en de ombudsmannen;
- het opdrijven van de handelsbetrekkingen en het ontbreken van een Belgische ambassade in Oezbekistan.

Bilaterale ontmoeting met de heer Hakob Arshakyan, ondervoorzitter van de Nationale Assemblée van Armenië

Namen deel aan de ontmoeting:

- de heer Hakob Arshakyan, ondervoorzitter van de Nationale Assemblée van Armenië;
- de heer Peter De Roover (N-VA), voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers;
- de heer Vincent Blondel (Les Engagés), voorzitter van de Senaat;
- de heer Michel De Maegd (MR), volksvertegenwoordiger.

Er werd vooral gesproken over het vredesproces. *De heer Arshakyan* legde uit dat na onderhandelingen de bilaterale overeenkomst tussen Armenië en Azerbeidzjan over Nagorno-Karabach werd aanvaard door beide partijen en kon ondertekend worden door beide presidenten.

Dit gebeurde echter nog niet. Volgens de heer Arshakyan zoekt Azerbeidzjan allerlei excuses om niet meer naar de onderhandelingstafel te komen. Zo verspreidt het land *fake news* over schietpartijen aan de grenzen. De Europese Unie en België steunden de overeenkomst en het is belangrijk dat zij deze onder de aandacht houden.

De heer Arshakyan gaf aan dat Armenië wil focussen op de tekst van de overeenkomst en stap voor stap vooruit wil gaan met het vredesproces.

Naast het eigenlijke vredesproces werd ook het *Crossroads for Peace*-initiatief besproken evenals het visa-proces. Er zijn namelijk veel klachten van zakenlui over het feit dat de procedures veel te veel tijd in beslag nemen.

Bilaterale ontmoeting met parlementsleden in ballingschap uit Myanmar

De heer Michel De Maegd (MR, Kamer) ontmoette een aantal Myanmarese parlementsleden in ballingschap.

De heer Win Myat Aye, delegatieleider, legt uit dat hij en zijn collega's van het Pyidaungsu Hluttaw ("The Union Parliament"), het parlement dat in 2021 werd ontbonden door de militaire junta, zichzelf als de vertegenwoordigers van de bevolking beschouwen. Myanmar leeft ondertussen al zeven jaar onder een militaire bezetting waar op 28 maart 2025 nog een zware aardbeving bovenop kwam.

De heer Michel De Maegd (Kamer, MR) laat weten dat hij diep bezorgd is over de situatie en wenst zijn innige deelneming te betuigen voor de slachtoffers van de ramp en hun naasten. Hij had graag vernomen hoe de situatie van de parlementsleden in ballingschap momenteel is.

De heer Myat Aye antwoordt dat momenteel een derde van de bevolking extreem hulpbehoevend is en dat er 3,5 miljoen ontheemde personen zijn. De militaire junta controleert momenteel een derde van het grondgebied. In het deel dat zij niet controleren zijn er echter regelmatig luchtaanvallen waarbij Rusland en China een rol spelen.

Na de aardbeving hadden de parlementsleden in ballingschap een tijdelijk staakt-het-vuren voorgesteld. Eerst kregen zij geen antwoord en vervolgens waren er nieuwe luchtaanvallen.

Mevrouw Thanda, eveneens parlements lid in ballingschap, legt uit dat de grote steden onder controle zijn van de junta en dat zij en haar collega's geen toegang hebben om hulp te bieden. Er is echter grote nood aan dringende hulp. Financiële hulp mag evenwel niet in handen van de junta terechtkomen en daarom moet er zeer low profile gewerkt worden wat de zaken bemoeilijkt.

Ze voegt hieraan toe dat in Mandalay sinds de aardbeving al het water besmet is en dat ziektes er welig tieren. In plaats van hulp te bieden doodt de junta mensen. Er werd een staakt-het-vuren aangekondigd op 2 april maar de luchtaanvallen gaan door met 86 doden voor gevolg op 3 april. Hier waren ook vrouwen en kinderen bij. Op dit moment zijn de grootste noden effectieve hulp en een staakt-het-vuren.

De heer De Maegd vraagt wat België kan doen en wil weten of de hulp van de Europese Unie ook eerst via de junta moet gaan.

Mevrouw Thanda zegt dat in principe alle hulp via de junta naar NGO's gaat. De hulp zou echter rechtstreeks naar de NGO's moeten gaan zoals Japan en de VN dit ook al trachten te doen. Er zou een soort doorgang voor internationale hulp moeten komen.

De heer De Maegd had graag vernomen hoe het met mevrouw Aung San Suu Kyi gaat.

De heer Myat Aye antwoordt dat zij zich in relatieve veiligheid bevindt na de aardbeving. Tijdens haar proces hadden de parlementsleden contact met haar via haar advocaten maar nu niet meer. Hij voegt hieraan toe dat zij ondertussen bijna 80 jaar is maar nog steeds zeer wilskrachtig.